

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-191/15

**Verein für Konsumenteninformation
împotriva
Amazon EU Sàrl**

(cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Gerichtshof)

„Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 864/2007 și Regulamentul (CE) nr. 593/2008 — Protecția consumatorilor — Directiva 93/13/CEE — Protecția datelor — Directiva 95/46/CE — Contracte de vânzare online încheiate cu consumatori care au reședința în alte state membre — Clauze abuzive — Condiții generale care cuprind o clauză privind alegerea dreptului aplicabil în favoarea dreptului statului membru în care are sediul societatea — Stabilirea legii aplicabile pentru aprecierea caracterului abuziv al clauzelor acestor condiții generale în cadrul unei acțiuni în încetare — Stabilirea legii care reglementează prelucrarea datelor cu caracter personal ale consumatorilor”

Sumar – Hotărârea Curții (Camera a treia) din 28 iulie 2016

1. *Cooperare judiciară în materie civilă — Lege aplicabilă obligațiilor contractuale — Regulamentul nr. 593/2008 — Lege aplicabilă obligațiilor necontractuale — Regulamentul nr. 864/2007 — Acțiune în încetare care vizează utilizarea unor clauze pretins abuzive în contracte de vânzare online încheiate cu consumatori care au reședința în alte state membre decât cel al profesionistului — Legea aplicabilă*

[Regulamentul nr. 864/2007 al Parlamentului European și al Consiliului, art. 1 alin. (3) și art. 6 alin. (1) și Regulamentul nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului, art.1 alin. (3) și art. 6 alin. (2); Directiva 2009/22 a Parlamentului European și a Consiliului; Directiva 93/13 a Consiliului, art.8]

2. *Protecția consumatorilor — Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii — Directiva 93/13 — Clauze abuzive în sensul articolului 3 — Noțiune — Clauză dintr-un contract de vânzare online redactată astfel încât să inducă în eroare consumatorul cu privire la legea aplicabilă contractului — Incluziune — Aprecierea caracterului abuziv de către instanța națională — Criterii*

[Regulamentul nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului, art. 6 alin. (2), Directiva 93/13 a Consiliului, art. 3 alin. (1)]

3. *Apropierea legislațiilor — Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal — Directiva 95/46 — Dreptul național aplicabil — Prelucrare efectuată de o întreprindere de comerț electronic care își direcționează activitățile spre un stat membru — Aplicarea dreptului statului membru în cauză — Condiție*

[Directiva 95/46 a Parlamentului European și a Consiliului, art. 4 alin. (1) lit. (a)]

1. Regulamentul nr. 593/2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) și Regulamentul nr. 864/2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale (Roma II) trebuie interpretate în sensul că, fără a aduce atingere articolului 1 alineatul (3) din fiecare dintre aceste regulamente, legea aplicabilă unei acțiuni în încetare, în sensul Directivei 2009/22/CE privind acțiunile în încetare în ceea ce privește protecția intereselor consumatorilor, îndreptată împotriva utilizării unor clauze contractuale pretins nelegale de către o întreprindere stabilită într-un stat membru care încheie contracte de comerț electronic cu consumatori care au reședința în alte state membre și în special în statul instanței competente, trebuie determinată în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul Roma II, în timp ce legea aplicabilă aprecierii unei anumite clauze contractuale trebuie determinată întotdeauna în aplicarea Regulamentului Roma I), indiferent dacă această apreciere este efectuată în cadrul unei acțiuni individuale sau în cadrul unei acțiuni colective.

Cu toate acestea, la aprecierea caracterului abuziv al unei anumite clauze contractuale în cadrul unei acțiuni în încetare, din articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul Roma I rezultă că alegerea legii aplicabile nu afectează aplicarea dispozițiilor imperative prevăzute de legea țării în care au reședința consumatorii ale căror interese sunt apărate prin intermediul acestei acțiuni. Aceste dispoziții le pot cuprinde pe cele care transpun Directiva 93/13 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, în măsura în care asigură consumatorului, în conformitate cu articolul 8 din aceasta, un nivel maxim de protecție.

(a se vedea punctele 59 și 60 și dispozitiv 1)

2. Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretat în sensul că o clauză care figurează în condițiile generale de vânzare ale unui profesionist, care nu a făcut obiectul unei negocieri individuale, potrivit căreia legea statului membru în care se află sediul acestui profesionist reglementează contractul de comerț electronic cu un consumator, este abuzivă în măsura în care îl induce în eroare pe acest consumator, dându-i impresia că doar legea acestui stat membru se aplică contractului, fără a-l informa despre faptul că beneficiază de asemenea, în temeiul articolului 6 alineatul (2) din Regulamentul nr. 593/2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I), de protecția asigurată de dispozițiile imperative ale dreptului care i-ar fi aplicabil în lipsa acestei clauze, ceea ce este de competența instanței naționale să verifice, în lumina tuturor împrejurărilor relevante.

(a se vedea punctul 71 și dispozitiv 2)

3. Articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 95/46/CE privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date trebuie interpretat în sensul că o prelucrare de date cu caracter personal efectuată de o întreprindere de comerț electronic este reglementată de dreptul statului membru spre care această întreprindere își direcționează activitățile dacă se dovedește că această întreprindere efectuează prelucrarea datelor în cauză în cadrul activităților unui sediu situat în acest stat membru. Revine instanței naționale sarcina să aprecieze dacă această situație se regăsește în speță.

În această privință, deși împrejurarea că întreprinderea responsabilă de prelucrarea datelor nu deține nici filială, nici sucursală într-un stat membru nu exclude ca aceasta să poată avea un sediu în sensul articolului 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 95/46, un asemenea sediu nu poate exista ca urmare a simplului fapt că site-ul internet al întreprinderii în cauză este accesibil acolo. Se impune mai degrabă evaluarea atât a gradului de stabilitate a formei de instalare, cât și a efectivității desfășurării de activități în statul membru în discuție.

(a se vedea punctele 76, 77 și 81 și dispozitiv 3)